

Tvistighedsnævnet

K E N D E L S E

Afsagt af Tvistighedsnævnet den 14. december 2020 i sag 29.2020

A

v/Morten Lehmann, 3F Byggegruppen

mod

B, nu under konkurs

CVR-nummer xxxxxxxx

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Ida Skouvig (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Lene Casadepax (FH). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget advokat Helene Bjerg Kofod, udpeget af Dansk Industri, og uddannelseskonsulent Jens Kirkegaard, udpeget af 3 F.

Denne sag drejer sig om godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftalen og om betaling af pension.

Klager, A, har ved sin faglige organisation, 3F Byggegruppen, ved klageskrift modtaget den 16. juni 2020 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at indklagede, B skal betale 73.775,41 kr. til ham med procesrente fra forfaldsdato.

Påstanden er opgjort således:

• Godtgørelse for manglende uddannelsesgode	40.000,00 kr.
• Pension 2018 (12 %)	17.423,20 kr.
• Pension 2019 (12%)	16.352,21 kr.

B er ved dekret af 8. juni 2020 taget under konkursbehandling, og advokat N1 er udpeget som kurator. Kurator har oplyst, at konkursboet ikke ønsker at udøve partsbeføjelser.

Formanden for Tvistighedsnævnet har truffet beslutning om, at sagen behandles på skriftligt grundlag.

Sagsfremstilling

Den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet er Bygningsoverenskomsten mellem Dansk Byggeri og 3F.

Der foreligger ikke oplysninger om, at virksomheden via medlemskab af en organisation er omfattet af overenskomsten, eller at virksomheden i øvrigt har tiltrådt overenskomsten.

Mellem A, født den 14. marts 1998, og C, CVR nr. xxxxxxxx, blev der den 6. juni 2017 indgået en uddannelsesaftale i form af en delaftale, hvorefter A skulle uddannes som tømrer med uddannelsesperiode fra den 6. juni 2017 til den 10. november 2017. Aftalen blev ved et tillæg af 24. oktober 2017 forlænget til den 27. marts 2020.

Den 4. juli 2019 underskrev virksomheden Undervisningsministeriets blanket til brug for ophævelse af en uddannelsesaftale. I blanketten var der sat kryds i rubrikken, hvorefter ophævelsen skete efter gensidig aftale, og som begrundelse for ophævelsen var anført: ”Virksomheden er bragt til ophør. Dele af virksomhed vidre sælges.” Det var desuden anført på blanketten, at ophævelsen havde virkning fra den 11. juli 2019. Blanketten er ikke underskrevet af A.

Den 17. december 2019 blev der efter anmodning fra 3F afholdt forligsmøde under ledelse af det lokale uddannelsesudvalg. Af et forligsmødereferat fremgår bl.a. følgende:

”3F Mener at virksomheden ensidigt har opsagt lære forholdet, hvorfor der kræves 40000 kr. plus proces renter fra opsigelses dagen.

...

N2 (C, cvr xxxxxxxx) Har pr. mail (se vedhæftede) erklæret sig uenig i 3f fremstilling, men mødte trods opfordring fra LUU ikke op til mødet.”

Af den vedhæftede mail fra N2 fremgår følgende:

” Vi er oplyst af daværende tømrermester N3 at ophævelsen var gensidig og korrekt jf. aftale med N3, A og skolen.

Jeg er ikke ejer af selskabet da det er solgt tilbage den 1/9 2019.

Vi solgte selskabet til

N4

..”

Den 19. december 2019 sendte 3F på vegne af A et påkrav om betaling af godtgørelse på 40.000 kr. til virksomheden, der nu havde navnet D.

Den 20. december 2019 afgav Det faglige udvalg for Træfagenes Byggeuddannelse en erklæring om, at det ikke var muligt at opnå forlig i sagen. A indbragte efterfølgende sagen mod virksomheden, der nu hed B, for Tvistighedsnævnet.

Der er for Tvistighedsnævnet fremlagt lønsedler, hvoraf fremgår, at der ikke er betalt pension under ansættelsen. Det er ved mail af 20. juli 2020 bekræftet af PensionDanmark, at der ikke er modtaget pensionsindbetalinger vedrørende A.

Der er endvidere fremlagt et beregningsskema vedrørende pensionskravet.

Retsgrundlaget

Af erhvervsuddannelseslovens § 55 fremgår bl.a.:

”Uddannelsesaftalen skal angive den løn, praktikvirksomheden skal betale til elever under praktikophold samt under skoleophold, der er omfattet af aftalen.

Stk. 2. Lønnen skal mindst udgøre den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet.”

Af erhvervsuddannelseslovens § 61 fremgår bl.a.:

”Misligholder en af parterne i uddannelsesaftalen væsentligt sine forpligtelser, kan den anden part hæve.

Stk. 2. Hvis en væsentlig forudsætning for aftaleindgåelsen viser sig at være urigtig eller senere brister, kan parten hæve aftalen.”

Anbringender

A har til støtte for kravet om godtgørelse navnlig anført, at virksomheden ensidigt har ophævet uddannelsesaftalen. Tvistighedsnævnet har i tidligere sager fastslået, at virksomheden bærer risikoen for, at uddannelsesaftalen ikke kan opfyldes. Dette er også bekræftet af Højesteret ved dom af 12. oktober 2011 i sag 63/2010. Han har derfor krav på en godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven på 40.000 kr. for manglende uddannelsesgode.

Til støtte for påstanden om kravet på arbejdsmarkedspension har han navnlig anført, at han efter bygningsoverenskomsten, der finder anvendelse på uddannelsesaftalen, har krav på pension. Der er ikke indbetalt pension til PensionDanmark. Da hans eget bidrag er blevet udbetalt som løn, har han krav på, at virksomheden betaler både hans eget og virksomhedens pensionsbidrag.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Ophævelsen er ikke underskrevet af A, der har bestridt, at han har accepteret ophævelsen. Det kan derfor ikke lægges til grund, at ophævelsen af uddannelsesaftalen har fundet sted efter gensidig aftale.

Ophævelsen, der herefter må anses for ensidigt foretaget af virksomheden, er sket med den begrundelse, at virksomheden er ophørt. Da ophævelsen er sket som følge af virksomhedens forhold, har A krav på en godtgørelse for mistet uddannelsesgode, idet det er virksomhedens risiko, at forudsætningerne for indgåelsen af uddannelsesaftalen er bristet. I overensstemmelse med Tvistighedsnævnes faste praksis tager nævnet herefter kravet om betaling af en godtgørelse på 40.000 kr. til følge. Det bemærkes, at den omstændighed, at der er sket overdragelse af virksomheden, siden uddannelsesaftalen blev hævet, ikke fritager virksomheden for ansvar.

A modtog ikke pension under ansættelsen. Efter bygningsoverenskomsten, jf. erhvervsuddannelseslovens § 55, stk.2, var han berettiget til pension fra det tidspunkt, hvor han var fyldt 20 år og havde haft 6 måneders erhvervsarbejde. Kravet på pension må anses for opgjort i overensstemmelse hermed, idet det bemærkes, at det følger af Højesterets praksis, at han har krav på, at virksomheden også indbetaler hans eget pensionsbidrag, når det - som i den foreliggende situation - er udbetalt til ham sammen med lønnen. Kravet på 33.775,41 kr. vedrørende pension tages derfor til følge.

A's påstand tages derfor til følge med i alt 73.775,41 kr. Beløbet forrentes i overensstemmelse med påstanden som nedenfor bestemt.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

T h i b e s t e m m e s:

B under konkurs skal betale 73.775,41 kr. til A med procesrente fra forfaldsdato.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Sagen kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive orienteret.